

Jákobův sen v Bét-Elu

Původ materiálu

Tomáš Pavelka

Pořadí v lekci

11

Genesis 28

Pro učitelku

1. Izák žehná znovu, aby bylo jasné, že jeho slova platí, že neber své poženání zpět. Jákob sice získal požehnání podvodem, ale, co naplat, už je má. Izák dokazuje, že se dovede za svá slova postavit, i když udělal chybu. Ujišťuje i Jákoba: Jednou řečené slovo platí.

2. Jákoba je třeba poslat pryč, protože Ezau mu za jeho podvod slíbil smrt (Gn 27,41–16).

3–4. „Bude s tebe společenství lidských pokolení“ – myslí se na církve, která je shromážděná po celém světě ze všech národů, ras a jazyků. Důležité je, že Izák ani Jákob nezapomínají, co bylo řečeno Abrahamovi. Co z toho, naproti tomu, co bylo důležité pro naše prarodiče, je důležité i dnes pro nás? Většinou máme dokonce jiné priority, než naše rodiče. Je to div, že se víra v Abrahamově rodě udržela. Na tom je vidět Boží pomoc (proto se to připomíná zrovna při požehnání). Víra e udržuje, protože Bůh je stále přítomen, jak bude za chvíli vidět v Bét-Elu.

5–9. Ezauovy nevěsty se jeho rodičům nelíbili. Snaží se to hloupě napravit tím, že si také vezme nevěstu s příbuzenstva, jako Jákob. Poslední nevěstu si bere od Ismaela, Izákova bratra. Ismael se ovšem stal loupežníkem. Rodina tak může stejným dílem uchovávat to dobré i to zlé.

1. Jákob se pro nevěstu vrací do Cháranu, odkud vyšel Abraham. Abraham nevyšel, aby spřetrhal vazby se svou rodinou. Ale stejně tak se Jákob nevrací, aby zrušil Abrahamův odchod. Naopak, konečným cílem je aby i svou nevěstu vyvedl do zaslíbené země. Tak

také my nevycházíme ze světa, abychom se od něj odřízli, ale abychom všechny táhli za sebou.

2. Postavil kámen v hlavách – vzpomeneme na hrob, který má také kámen v hlavách. Obyčejně se překládá jako polštář, ovšem zkuste spát s hlavou na kameni. Správný je ČEP. Kámen staví z podobného důvodu, jako si dítě bere do postele medvídka – aby s ním něco bylo, aby nad ním někdo bděl. Nebo podobný důvod, proč se dá dá trpaslík do zahrádky – aby bděl. Nezapomeňme, že je Jákob úplně sám v nebezpečné pustině, nemá ani stan. Takhle nidko necestoval. Nebezpečí tam číhá všude.
3. Jákob ve snu vidí, jak věci skutečně jsou. Andělé vystupující a sestupující vykonávají stálou péči Boží o zemi i to, že Bůh vše vidí. Jákob se doted' o Boha nezajímal, přitom žil každou vteřinu pod jeho péčí. Jákob podváděl a myslel, že to nikdo nevidí – Bůh to viděl.

13–14. Jak může Jákob věřit tomu snu? Zdá se nám každou chvíli něco, většinou nesmysly? To proto, že sen odpovídal tradici, kterou Jákob přejal od Izáka a Izák od Abrahama.

1. "učiním, co jsem ti slíbil" – Hospodin slibuje první, aniž by mu Jákob něco dal. Jákob byl podvodník a nijak si Boží lásku nezasloužil. 1 Jn 4, 19: „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“ „Nikdy tě neopustím“ – tedy ani když Jákob selže „když my jsme nevěrní, on zůstává věrný“.

16–22. Jákob vlastně nic nepochopil. Dům Boží není to místo, ale každé místo. Dále, Bůh si neklade žádné podmínky, ale Jákob si jich klade spoustu. Jákob chce na tom místě zařídit chrám a ten vydržovat z desátků. V průběhu příběhu teprve Boha pozná, až bude čtrnáct let sloužit v cizí zemi a pořád ho budou podvádět, Bůh bude přesto s ním. Na druhou stranu, člověk potřebuje pro setkání s Bohem nějaké místo, aby se mohl soustředit. Někaké místo dává jen Bohu, aby ho tam nic nerozptalovalo, aby ho tam nic nerušilo. A k tomu místu se chová s úctou, jako my dnes ke kostelu.

Odkaz na pracovní list

[04 Jákob na útěku](#)

Kam dále

[NŠ Louny](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[NŠ Louny](#)

Biblický odkaz (kat)

[Genesis 28](#)